

ABANA I

Eletromekanik Sanayi İstihdam A.Ş.

Kalorifer kazanları fabrika önünde indiriliyor (Foto Engin)

KALORİFER DONATIMLARI GELDİ

Abana Elektromekanik'in kalorifer donatımının kazanları ve akaryakıt tankı da 4 Aralıkta geldi.

Radyatörler ve öteki gereçler daha önce gelmişti.

Kalorifer akaryakıtla (Fuel oil) da, kömürle de çalışabilecek.

3 Kasım'daki deniz fırtınasında kum ve çakıllarla dolan mutfak ve banyolar temizlendi.

CARSAMBASAZARI ÜZERİNE ABANA, BOZKURT VE INEBOLU'DA PAZARCILIK

SALİM YILMAZ

Abana Belediyesinin son aldığı bir kararla, perşembe günleri kurulan pazarmız çarşamba günü alınmakta ve perşembe pazarı Bozkurt'un tekeline bırakılmaktadır. İki konusun ilçenin haftanın iki gününde pazar kurnamaları, kentlerimiz esnaf ve sanatkârlarına, sebze ve meyve üreticilerine yeni pazar ve tüketim olanakları da sağlanmış oluyor.

Böylece, savaşçılarından arınmış, çalışmaya yönelik herkesin işi-güçü ile uğraşması gereklili bir ortam da bir bakıma sağlanmış oluyor.

Bugüne kadar vatandaşlarında savaşçılığı konu olarak seçmemdim. Geri kalmış bölgemin özellikle araştırmayan konularına verdim kendimi.

Bizim insanlarımız acaba neden savaşçı insan tipini oluşturuyor?

Elbette ki çalışmayan kişi, başkasının savaşçılığını yaparak savaşçılık üretectektir bir yerde.

Acaba böylesine yan gelip yatan erkek topluluğuna daimyamın neresinde rastlanabilir?

Abana'nın erkekleri denizcilige göre yetiştirilmişdir. 15 yıllık da cezahî devremiz var. Bu geçen süreçte deniz taşımacılığı, yerini kara taşımacılığına bırakmıştır. Denizden karaya vuran bahıklar gibi, denizcilerimiz kara ekonomisine ayak uydurmadılar.

(Sonu 2'de)

SON 6 KÖYÜMÜZE DE ELEKTRİK VERİLDİ

İlçemizin elektriksiz olan Altıkulaç, Yemeni, Akçam, Elmaçukuru, Kadriyusuf ve Göynükler köylerine 2 Aralıkta ceryan verildi.

Bu köylerimizin muhtarları daha önce Ankaraya (T. Elektrik Kurumu) giderek borçlarını yatarmışlardır.

Havaların elverişsizliği yüzünden 2 Aralık için planlanan törenler yapılamamıştır.

Bilindiği gibi, İlçemizin öteki köyleri daha önce elektrixe kavuşmuştur.

ANBARCILAR VE KUGU KÖYLERİ ELEKTRİGE KAVUŞTU

İlçemize komşu olan Çatalzeytin'in Kuğu ve Bozkurt'un Anbarcilar köylerinin elektrixe kavuştuğu öğrenilmiştir.

VALİ ORHAN PİRLER GELDİ

Eski Vali Sadullah Verel'in merkeze alınmasıyla boşalan Kastamonu Valiliğine atanın Merkez Valilerinden Orhan Pırler, 14 Aralıkta ilçemize geldi.

Kaymakam ve Belediye Başkanı Vural Demirtaş, bu konuda gazetemize şu açıklamayı yaptı:

"Sayın Valımız Orhan Pırler, ilçemizi haberli olarak tescif etmişler, kendile-

FIRTINA

14 Aralık gecesi çikan firtınada kimi evlerin çatıları açılmış; birçok evin camları kırılmıştır.

Fırtına ceryan kesilmesine de neden olmuştur.

rine çok kısa olarak sorularımız aktarılmıştır. Bu soruların başında şunlar gelmektedir:

-Çok sık meydana gelen elektrik kesilmeleri.

-Yanda kalan balıkçı barınağı ve hastane inşaatı.

-YSE'nin köy yolları programı ve yeni elektrixe kavuşan köylerimizin okul ve lojmanlarına elektrik alımı.

Ayrıca çeşitli dairelerin personel durumu ile Özel İdarenin dinlenme evleriyle lokantasının tamir ve işletilmesiyle ilgili bilgiler sunulmuştur.

Valımız, sorunumuzu büyük bir dikkatle dinlemiştir ve ayrı ayrı not almışlardır. Önümüzdeki günlerde ilde yapılacak toplantıda diğer sorunlarımız hakkında kendilerine ayrıca bilgi verilecektir."

YOL YAPIMLARI SÜRÜYOR

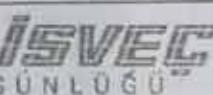
Abana-Inebolu yolunun Yakabaşı-Gemiciler ve Abana-Çatalzeytin yolunun Hacıveli-Yakabaşı arası yol yapımı çalışmaları sürüyor.

Yol yapımı nedeniy-

le Abana-Çatalzeytin yolunda kimi zamanlarda aralıklı olarak geçti verilebilmektedir.

Kimi yerleri yeniden açılan yolun genişliği 25 metredir.

HAYATI
TAHSİN
YILMAZ / GÜNLÜĞÜ

20 Mart 1976

LONDRA BİR MAHMUTPAŞA

İngiltere'deyim bir haftalıma. Isvec'ten geldiğinden olmak, bir doğu kenti görünüşü içinde, bir sinir düzensizliklerde kardiyalı beni Londra.

Kaldığım 520 odalı oteldeki gommme bavulu, telefonlu, radyolu, tv'li odamı beğenmedim ilkin. Otelin kahvaltı ve yemek salonlarında dilediği masaya oturamıyor kılı. Yanlışlıkla oturmuş olsa bile, garson gelip kaldırımıorse bir başka masaya outuruyor. Masanın karşı yanına geçiriyor hiç olmazsa. Büyük hoşnutsuzluk varatıyor garsonların girdiliği. Yüksek sesle gevezeliğ ediyorlar aralarında. Bir de bakırısu, bira, önce aze oturacağına yeri gösteren garson, yanınızda masada yemek yiyor. Dahası, ak glyüler içinde asçıları da yemek yiyor görüyorsunuz yanınızda!

Kahvaltı salonuna inip masadaki listeyle gorden geçtim. Birinci günün sabahı. İki yumurta, reçel, tereyağı, peynir, meyve suyu, çay... arasından "çay, tereyağı ve reçel" isteyerek oldum. Garson, "özer dilerim, burası İngilizlerin kahvaltı salonudur, başka çeşit kahvaltı istersen otelik salona burunur!" diyecek tersdedi beni. Bu lokantada kahvaltı yapıp yemek vivibilecek hizmet mutlu azınlık olmalı diye gedirdim içinden. Gerçekten öyledi. Bu otelin lokantasında 5 pound'a yenilen yemek, bir başka yerde 1.5 pound'a verebiliyordu. Komşu masaları izleyordum kimki kez, birbirlerine "bay" "sir" (Mr) söz etmeyen, "yüksek" iş çevrelerinin kişisleriyle karşılaşıyorum. Genellikle bir masadakilerin yemek paralarını tek kişi veriyor ve kadın bulunmuyordu aralarında. Büro işçiliğin de erkekler üşenmemiş İngiltere'de. Helle helle sorumluluk yerlerinin timli erkeklerin elinde.

Kalorifer yanmadı bir gece. Çoğu günler sıcak su bulunmadı banyoda. Müdürünün, karşısındakilerle (ki eli pantalonun cebinde olarak konuşıldığı bu otelin turistik esya, gazete, dergi, kartpostal... satılan yerinde news kiosk) posta pulu yok. Oradaki satıcı ve onun hizyandığı bir başka görevli, (200 metre ötedeki) en yakın postanenin nerede olduğunu bilmiyor.

Otelin her yerindeki "yangın çıkış kapısı" ni gösteren yazılar çok goze batıyor. Londra'da tüm isyerler alarm zilleriyle donatılmış. Kiminde, bir polis bağılı olan çift alarm düzeni var. Kimi kez gece yarısı çalmaya başlayan bir alarm zilini sabahı dek durdurma olağanı yok. Bomba tehlikesi, özellikle başboş bırakılan çantaların sakınılmazı sık sık basın ve yayın araçlarıyla duyuruluyor.

Sabahın 7'sinde yayına başlayan tv, geceyarısına sonlarına dek sırıldırıyor yayının. Yayına giren film en coşkulu yerlerde kesilerken reklamlar veriliyor. On beş dakikalık haber yayımı bile iki kez kesilerken reklamlar sıkıştırılıyor araya. Tüm sokaklardaki kocasına "satılık" ya da "kiralık" ilanlarının gorusunu çok cırık.

(Sonu 4/te)

Mart ABANA Aaspere GÜNLÜĞÜ

7 Mayıs 1973

Arabanın motorunun ist blok contasını bekliyoruz.

Türk yemeklerini anlatayım: Tanrıklar bir tabak ve fastan yerler. Sebzeler, et ve pek çok yoğurt yemir. Yemekle su içili. Ekmek yemmesi inanılmaz çokluktur. Eve giden kişilerin 8-10 ekmek birde taşıdıkları sık sık göründü. Bir yemekte kişi başına yarımka bir şanın arasında yemesi olagandır. Marmelatlar çok tatlıdır. Kahvaltında koyun peyniri ve kara zeytin yemir. Elbette ki çay ile.

ÇARŞAMBA PAZARI ÜZERİNE

(Baş) 1/te

Aşında bu cezalı devresinde, Abana'daki el iş tutanları eogulları İstanbul'a göç etti. Geride kümeler kaldı? Küçük toprak ve mülkü olanlar.

Su anda Abanamız için yeni bir çatıma devresi basılmış bulunuyor. Çarşamba pazarı.

Abana'da pazarcılar olarak belirli kişiler antropologları sandırmışlardır. Bizim pazarımıza "kadınlar pazarı" da denilebilir. Rahmetli Kırkoglu ve Eşi Emine Abla gerçekte pazarlığı tekellerine almışlardır. Onlar, perşembe günü tüketimden artan toplayarak İnebolu pazarlarında pazarlarıardı. Abana patlican ve biberleri İnebolu'da, İnebolulu pazarclarla rekabet edilebilecek denli aranmış.

Bu iki seçkin pazarımız Abana ve Bozkurt'tan topladıkları sebzeleri, kıymalarındaki motorları İnebolu'ya götürüyorlardı. İnebolu irt hamalları da ekmek para için Abana motorlarının volunu gözlerdi.

Kırkogullarından başı İnebolu'ya küçük çapta kendi üretimi satmaya gidenler de vardı. Kırı günde bir motor taşıyamazdı pazarları. Çocukluk yıllarını 1950-52'lerde İnebolu pazarlarında, bahçemizde ürettiğimiz biber ve patlicanları ben de satardım. Benden önce Agabeyim (H T Yılmaz) 1940'lı yıllarda yapardı bu işi.

Emine Abla sık sık beni azıllardı, ucuza kaptırdı. Ben erkenden ve toptan satardım çöguna. Onlar parekende olarak, oglendan soñralara dek satrı yapardı.

Bozkurt'ta pazarlık Zıraboluların tekelindeydi. Abanlı Kırkogulları ve Bozkurtlu Zırabolular İnebolu pazarında göründüler, bu pazarı bir canlılık verirdi.

Son yıllarda deniz oldu. Deniz yolumun yeri kara yolumun almasıyla bu kez İnebolu, Abana ve Bozkurt pazarları İstanbullarda kurulmaya başladı.

Küçükpaşa'da Abana pazarı, Fener ve Çesme meydanlarında İnebolu ve Evrenye pazarları bayağı cari oluyor. Bursalıda pazarclar da, Abana, İnebolu ve Bozkurt pazar yerlerinden topladıklarını gurbeteki hemşehrilerinin ayaklarına götürüyorlardı. Kara, sarı ve patlican incirlerimiz bile bu pazarları ulaşıyordu.

Katırcılar, Orta Karadeniz pazarlarından topladıkları sebzeleri meyveleri İsfendiyar'ı aşarak Gölye, Dadyay ovalarında, Kastamonular pazarlıyorlardı. Katırcılarımıza öyküsü antropolojimizdeki yerini her zaman koruyacaktır. Denizcilerimizin pesinden onlar da çekiliyor yoldan bir bir.

Abana'nın perşembe pazarına kimler gelmezdi ki bizim çocuklukumuzda? İliş'i den Micaz Dayı ağacından gemi satardı. Yavşalı Kalaycı Dayı, topal durumunda, eşekle gelir, mo gibi kahy kokusunu sardı ve çevreye. Katırcılar kara zipkinler, yeşil katırları ile görürüler, özenle istiflerlerdi kufelerini.

Pazarlarımıza Kırkogullar, Zırabolular, Micaz Dayı, Kalaycı Dayı... yerlerini İnebolulu pazarçılara bırakacağına benzerler. Son yıllarda arabalarıyla pazarımıza bir başlarına ele geçen İnebolulu pazarçılari var. Su sebzeleri ortaaltıya yalnızca, bir yemi bir pazarçı kuşağı yetistiremedi. Bu durum yerli üreticilerimizin zararına olacak gelişiyor.

Aşında pazarlar kentlerinizde barış getirmesi, İnebolu pazarçılari gibi Abana pazarçılari da esit koşullarla İnebolu'ya, Çatalzeytin'e, Evrenye'ye, İliş'i'ye gidip pazarlık yapmalıdır. Kendi üreticilerimizi korumak yönünden önemlidir bu.

Ama kimler yapacak bu pazarlığı?

Ya da, herkes bir iş tutarsa savaşkeşliği kim yapacak? Çalışmadan da (savaşkeşlik yaparak) geçinenlerin var Abana'da!

Salim YILMAZ

AHMET DÖNMEZ
İsfendiyar
ADLI BİR GAZETE
ÇIKARMAYA
BASLADI

Gazeteniz İstanbul temsilciliğini de yapan Arkadaşımız Ahmet Dönmez, 1 Aralıktan başlayarak, çıkış yeri Devrekam olan İsfendiyar adlı bir gazete çıkarıma başlamıştır.

Gazeteniz boyundan İsfendiyar'ın Seydiler'de ve İstanbul'da büroları var.

Gazetenin birinci sayısında Ahmet Dönmez, "Mutluluk Günü" başlığı altında yazdığı yazda gazetenin amaçlarını belirttiğinden sonra gazetemize de deginmektedir.

"...Gazetemiz İsfendiyar'dan önce ABANA gazetesinde dizi, montaj vs gibi komurlarda çalışmalarım oldu. Gazetecilik tecrübesine ABANA Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Sayın Hayati Taşın YILMAZ savesinde eriştim..."

İstanbul'da mali müşavir ve muhasebeci olarak serbest çalışan arkadaşımız Ahmet Dönmez, İstanbul İkisidi ve Ticari İlimler Akademisi'ni bitirmiştir. Şu anda İstanbul Üniversitesi Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Okulu'nda lisans öğrenimi yapmaktadır. Arkadaşımız geçen yıl "Şirerdeki Sevgili" adlı bir şiir kitabı yayılmıştır.

İlgili okurlarımız, İsfendiyar'ın İstanbul adresi de olan Ahmet Dönmez'in aşağıdaki adresine başvurabilirler:

AS MUHASEBE
Fevzipaşa Caddesi 59
Kat 3 Fatih/İST.

AHMET DÖNMEZ
İsfendiyar
ADLI BİR GAZETE
ÇIKARMAYA
BAŞLADI

Gazetemizin İstanbul temsilciliğini de yapan Arkadaşımız Ahmet Dönmez, 1 Aralık'tan başlayarak, çıkış yeri Devrekam olan İsfendiyar adlı bir gazete çıkarmaya başlamıştır.

Gazetemiz boyunda olan İsfendiyar'ın Seydiler'de ve İstanbul'da büroları var.

Gazetenin birinci sayısında Ahmet Dönmez, "Mütlük Günü" başlığı altında yazdığı gazetenin anıtlarını belirttiğten sonra gazetemize de "değirmekte ve söyleye demektedir."

"...Gazetemiz İsfendiyar'dan önce ABANA gazetesinde dizi, montaj vs gibi konularda çalışmalarım oldu. Gazetecilik teknibesine ABANA Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Sayın Hayati Tahsin YILMAZ sayesinde ektim..."

İstanbul'da mali müşavir ve muhasebeci olarak serbest çalışan arkadaşımız Ahmet Dönmez, İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi bitirmiştir. Şu anda İstanbul Üniversitesi Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Okulu'nda lisans öğrenimi yapmaktadır. Arkadaşımız geçen yıl "Şüllerdeki Sevgil" adlı bir şiir kitabı yayımlamıştı.

İlgili okurlarımız, İsfendiyar'ın İstanbul adresi de olan Ahmet Dönmez'in aşağıdaki adresine başvurabilirler:

AS MUHASEBE
Fevzi Paşa Caddesi 59
Kat 3 Fatih/İST.

HAYATI DEMİRBAŞ

ILE KONUSMA

Konuşan Seyfi BAS

Kendileriyle görüşüğümüz ABANA ELEKTRİK MEKANİK SANAYİ VE TİCARET A.Ş. Yöneticilerinden Hayati Demirbaş, sorularımızı şöyle cevapladı:

Soru-Sayın Demirbaş, tesislerinizi kimlerin otaklığı ile ve nasıl gerçekleştiriyorsunuz?

Demirbaş Şirketimiz, su andaki yönetim kurulu başkanımız olan Sabri Taşlı onursalüğünde, Şahin ve Mahmut Sekerci Bey'in ortak girişimleri neticesi yurt dışında çalışan Abanali ve çevre ilçe sahipleri tarafından kurulmuştur.

Soru-Bu fabrika genelde ne tür mamuller üretecik?

Demirbaş-Tesislerimizde, sanayide kullanılan elektrik motorları ve diğer elektrik malzemeleri üretilecek.

Soru-Hangi tarihte tam kapasiteyle üretmeye başlayacaksınız? Personel sayısı ne kadar ongördünüz?

Demirbaş-1982 ortalarında üretme geçmiş olacak. Personel konusuna gelince: 200 teknik personel, 50 kişi de vasıfız işi olsun üzere toplam 250 kişi çalışacaktır. Tabii tesislerimizin kapasitesi genişledikçe, istihdam edilen personel sayısı da artacaktır.

Soru-Mamullerinizde hangi marka kullanılsınca?

Demirbaş-Biliyorsunuz, tesisleriniz Alman SIEMENS teknik işbirliği son sistem teçhizatla donatılacağından, mamullerimizde de Abana SIE-MENS teknolojisi ve markası kullanılacaktır.

Soru-Fabrika üretme geçtiğinde bölgeye ve memlekete ne gibi faydalara sağlayacaktır?

Demirbaş-Hemen söylemek gerekirse ürettiğimiz manül ve malzemenin ithal sına erecektir. Bu, herseyden önce döviz tasarrufu demektir. Milyarlarca liralık döviz tasarrufu sağlayacaktır memleket ekonomisine. Bölgenin durumunu gelince Halkın refahı, üretme hizasına geçmemiz halde, inşaat çalışmaları sayesinde şimdiden hissedilir durumdadır.

Soru-Ömrünüz herhangi bir engel ya da üretme geçmenize herhangi bir mani var mı?

Demirbaş-Geçmişte bazı engeller çıktı. Şimdi o günlerde dönüp de can sıkıcı olayları düşünen çok verimli bir çalışma isteyen, söylemek gereklidir. Ömrümde hiç bir engel kalmamıştır. İnançla bu yola devam ediyoruz. Mutlaka başarıya ulaşacağız.

TURİSTİK BİR İLÇE

Ote yandan Abana'nın tabii güzellikleri, göremeli görülmüş ve kilometrelere uzanan kumsalı, masmavi denizi insan adeta büyülemektedir. Abanlı artık karamsar değil. Dumani tüten bir fabrika, yurt dışına ve içinden gelen yoğun bir turist seli içinde bunlar Abana'yı mutlu kılmış.

Ankara Ticaret Gazetesi
(18 Kasım 1981)

RIFAT İLGАЗ

A. KARAYALÇIN

1911'de Cide'de doğdu. Anne ve babası Bartınlıdır ama o Bartın'ı bilmey. İlkokulu Cide'de okudu (Terme de Samsun bitirdi). Kastamonu Öğretmen Okulumu (1930) ve Gazi Eğitim Enstitüsü'nün Edebiyat bölümünü bitirdi (1938).

Daha Kastamonu'dayken önemli dergilerde süretilti çikıyordu.

Cesitli aradıklarla 14 yıl öğretmenlik yaptı. Yaşamı öğretmenlikten çok tutukeyeri ve saygı evlerinde (hapisne ve hastane) geçti. 1940'lardan 'acılı kusak' içinde en onulmaz sıkıntılara katlanarak dusuncelerinden ödm vermedi. Parasal durumu ve sağlığı hep bozuk gitmiş. Hep halkı için yazdı. Kişiye ikeyizliklerini acımasızca sergiledi.

Kimlerini kendisinin çikardığı gildürü dergilerinde, gazetelerde yazdı. Yazdığı şiir kitabı, romanlar, oyunlar ve oyuların sayısı 30'a bulur. Bunlardan en yaygın olarak bilineni sanıyoruz 'Hababam Sınıfı'dır. Rifat İlgaz bu oyununda Kastamonu'daki öğrencilik anılarını sergiler.

1975'te Sosyal sigortalardan emekli olsak, ayrlısından yarım yüz yıl sonra Cide'ye giderek bir otel odasına yerlesir. Odaundaki iki küçük havlu giysi ve kitaplarından başka hiç bir parasal varlığı yoktu.

1976'da yayinallydı 'Sarı Yazma' romanında Altı Kitapları adlı yaşam öyküsünü ve bu arada Cide'yi anlatır. Yarım yüzyıllık değişimden (daha doğrusu değişmemişliği) şaptar.

Aşağıda, son şiirlerinden 'Kulağımı' okurlarımıza sunuyoruz:

KÜLAGIMIZ

Yaşlılar adını konuşmanın tam zamanı
Kutukte "yazı yetmiş" letin arasında
İnanıvermemin ismin bittigine
Bir tekerlemenin çağrısında
Ne var ki destillerimiz fasalarımız artıyor
Yaz ilerledikçe

Biz yaşlılar türlü nedenlerden
Kuşları birlikte uyanmak zorundayız.
Saksıdaki karanfil bakım ister.
Tüm çiçekler, ağaçlar, parklar
Yollar, köprüler bakım ister.
Balıkçı barınğı, barımkatı gemiler
Gün doğmadan deniz fenerlerimiz
Kıyılarımız, gökyüzü, bulutlar,
Bir uçtan bir uca esen rüzgarı...
Butun gün gözümüz üzelerinde olmalı.
Bu arada torun torbu, çocuklarımız,
Martılarla birlikte çoğalan,
Onlar da bakım ister kuşkusuz.
Erken de kalksak alacakaranıkta
Hangi birne yetişebiliriz ki...

Biz yaşlılar için en önemli
Kuzeyden esen nemli rüzgârlar.
Kemiklerimize işlenen poyraz
Karayel de önemli, gündoğusu da...
Raporlar yazılmalı bizi uyarmak için
Uç oğün okunmalı hava raporları,
Soğuk, sıcak, tırmalı, radyolarla, yüksek basınc
Güneyden esen yellete birlikte
Sıslı, puslu havalar da duyurulmalı.

Yaşlandıkça azıyor romatizmalarımız
Bir günümüze bir günümüze uymuyor,
Artıyor ağırlarımız sıçratımız,
Kapıya kim suraçk belli olmaz,
Kulağımız kitiste olmaz.

Rifat İLGАЗ

(Yazılı Edebiyatı,
Ekim 1981)

SPOR

KASTAMONU
AMATÖR
LIGININ
BİRİNCİ
DEVRESİ
SONUÇLANDI

Kastamonu Amatör Futbol Liginin birinci devresi (6 şar karşılaşmaya) sonuçlandı.

Takımımız Abana Gençlerbirliği'nden başka, Araç Gençlik de ligden çekilmişti. An-

cak, Kastamonu gazetesinden aldığımız aşağıdaki birinci devre sonuçlarını gösteren dizgede, bu çekilen iki takıma da yer verilmiş; katılmadıkları her oyun için 3-0 yenik sayılmışlardır.

KASTAMONU AMATÖR LİĞİ "A" GRUBU

	Yenilgi	Beraber	Yenilgi	Atılgı	Yedigü	Puan
Taşköprü	5	-	1	15	4	10
S. Esnaf	5	-	1	17	9	10
Cide	4	1	1	13	7	9
Kartalspor	3	1	2	15	13	7
KSK (amatör)	1	1	4	13	15	3
Tosya	1	1	4	11	17	3
Araç	-	-	6	-	18	0

KASTAMONU AMATÖR LİĞİ "B" GRUBU

	Yenilgi	Beraber	Yenilgi	Atılgı	Yedigü	Puan
Gençlerbirliği	5	1	-	15	2	11
Çatalzeytin	5	-	1	18	3	10
Demirspor	2	3	1	10	7	7
İdmanyurdu	2	2	2	13	11	6
Devrekani	2	1	3	9	15	5
Inebolu	1	1	4	4	13	3
Abana	-	-	6	-	18	0

BAFRASPOR SAMSUN LİĞİNDE BAŞTA

Orta Karadeniz'in 'doğu uc kenti' Bafra'nın Bafraspor futbol takım, Samsun Amatör Birinci Liginde başta gidiyor.

Ligin tek yenilmeyen takımı Bafraspor'u 4'er puan geriden Demirs-

por, Samsunspor (amatör) ve Yolspor izliyor.

Yillardır ligin ilk sıralarında top koşturulan Çarşambaspor, Fener Genelk ve İrmak Sanayispor orta sıraları paylaşıyorlar.

(Bafraspor Gazetesi)

YENİ YARGICILAR GÖREVE BASLADI

İlçemize atanmış Yargıçlar Ertuğrul Şehitoğlu (Beytuşşebap'tan) ve H. Atif Erten (Da-

rende'den) gelerek görevlerine başlamışlardır.

Hoş geldiniz deriz.

LONDRA BİR MAHMUTPAŞA

(Borsa 2'de)

Polis pek karışmıyor ufak tefek olaylara. Bir akşam otelde geldiğimde, beraber yoleuluk ettiğimiz İsviçre gurubundan bir arkadaş coşkuyla karşıladı beni. Çevredeki bir lokantayı işleten bir İtalyan bıçak savunmuş kendisine. 'Gençliğimde sporcu olmasaydım, simili gokte İsa'nın yanındaydım' dedi İsviçre arkadaş ve anlatı olayı. Yardumcu olmamış otel yönetimi. Yalnızca polisin telefonunu vermekle yetinmişler. İngilizce de olmadıgından yardımına çağrıda beni. Odasına çırıp telefon ettiğim polise. İki polisin geldiği, aşağıya inmemiz gereği bildirildi biraz sonra otel yönetiminden. İndik. Anlattım durumu, hiç ilgilerini çekmeden polislerin olay. Arkadaş İsviçre olarak ve jest-mimiklerle anlatmaya çalıştı boşuna. Olayın geçtiği yer belli, olaya karışanlar belli. Ortada öldürmek amacıyla saldırıcı var, ilgilendirmiyor polisi. 'Gidelim lokantaya, hir soruşturma yapın!' diyeceğim. 'ben o adamı tamıyorum, siz gidin, yatın!' diyor polisin biri. 'Bunlar Mafia' diyor İsviçreli polisler için.

İçinde tıras makinesi de bulunan çantasını yuttuğusunun tuvalette. 'Kolumda paltom vardı, çantayı da elinde tutamadım!' diyor.

İsviçre arkadaş önce, ben arkada tünel için bilet alıyorduğım bir gün. Yenicamının önünde olduğu gibi, güvercinler için yem de satılan Tarafalgar alanına gidecektik. Tarafalgar alanına gidecektik ama, nedense bilet parası daha az olan bir sonraki durak için alıyorduğım bilet. Arkadaş biletini alıp yürüdü. Ben de aldim. Hem yürüyorum, hem de paramın üzerinde sayıyorum. Bileti 20 penny yedi (kurus). Ben bir pound (lira) vermiştim ki, bir ellilik olmasa gerekiyordu bozuklukların içinde. Artık altı köşeli paranın ellilik olduğunu öğrenmiştim. Eski yöntemde dayalı paralar (12 pence -penny = 1 shilling = 20 shilling = 1 pound) da geçerli olduğundan, hesabi zor oluyor bozuk paraların. Beni paraları sayıyor olan biletçi, çağırıp elliliğini verdi.

'Elliliği aldım mı?' diye sorduğum dört adım ötedeki arkadaş. Oysa söylememiştim ona elliliğin eksik olduğunu. Birkaç kez başına gelmiş de anlamış durumu.

Büyük mağaza (supermarket) yok Londra'da. Birbirinin benzeri ufak tefek iş ve satış yerleriyle donatılmış sokaklar. Vitrinler karmakarışık ve çoğu kez kaldırımlara taşmış sergiler. Bankalar bile eski ve küçük yapılarında. Eczaneler bakkal dikkâti gibi. Kimi bakkallar 'postane' görevini de üstlenmiş. Cumartesi tüm gün açık satış yerleri. Kimileri pazarları da açık. Londra'nın ortasında pazar günleri bile kurulan açık hava pazarları her şey ile Mahmutpaşa'yı aratmıyor.

Bir küçük lokantada, altında Fransızca da yazılı olan 'su uyan' ilanı çarptı gözüme: 'Burada, dışardan getirilen yiyeceklerin yenilmesi yasaktır!'

Telefonla çağrıdağımız taksi'nin 'taksi' olduğunu belirleyen hiç bir belirtisi yoktu. Arkadaşuma 'kaçak mı çalışıyor?' diye sorduğumda 'hayır' yanıtını aldım. 'kaçak çalışanlar da var ama, bu arabanın taksi olarak çalışma izni var.' Antika taksi'leri de vadirdigam, 'yen'i taksi yok mu bu ilkedek?' diye sormustum Londra'ya ilk geldiğimde. Yanıtydı: 'Bunların hepsi yeni. İngilizler geleneklerine bağlı olduklarıdan, tipleri eskidir!'

Bir de futbol karşılaşması seyredeyim dedim Londra'ya gelmişken. Arsenal-West Ham (6-1) karşılaşmasını izledim bugün.

Karaborsadan, iki katından çoğuna odindik bilet. Karşılaşma sırasında karaborsacının 'West Ham'ı yiyiniz şu biletlerden alacaksınız!' uyarısı kulaklılarında çündü. Kavasıya kavgalar oluyordu tribünlerde. Konuk West Ham da Londra takımı. Onlar da kalabalık gelmişler takımlarını alkışlamaya. Oturduğum yeri 8-10 yaşında West Ham'lı öğrenciler tutmuştu. Goller atıldıktan sonra koca koca adamlar çocukların öylesine alay ediyordu ki! Seyirciyi sürekli olarak gözlem altında tutan yüzlerce polisin, kollarını arkada bükeerek yaka paça stadum dışına çıkardığı kavgacı sayısı yüz elliyi buluyordu.

Karşılaşma öncesi ve sonrası atlı polislerin kol gezdiği stadum dışındaki isportacılar aynı bir renk katılıyordu görünümüne.

Londra bir Mahmutpaşa. VARLIK Dergisi (Ağustos 1976)